

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۱۲/۱۹

عبدالستار ایوبی

د بشري ټولني پارازيتونه پنځمه برخه

د پای خبري: د عبدالستار ایوبی د لیکنو تر عنوان لاندې چې کله مو خپله لمړۍ لیکنه ترتیبول، داسې مو په یاد دي لکه د پرون ورځ... غالباً د ټاپي پروژې په اړه به وه. د هغه لیکنې لپاره انگیزه د حامد کرزي نړیوال هوايي ډگر د ټرمینل و مخې ته د اشرف غني په فرمایش لگول سوي هغه لوحې وې چې د ټاپي پروژې زیری پکښې ورکول سوي وو. د ملگرو بحث پر راپورته سو چې خلاصه یې هغه لیکنه سول چې د لیکنو د دې لړۍ په پیل کې د پښتو ژبو ویبپاڼو سره شریکه سول او یوې ویب پاڼې نشر هم کړل. هر څومره چې د هیواد پر سیاسي مسائلو زموږ څیړني پراخیدلي، دا خبره راته جوتیدل چې د افغانستان سیاسي ناخوالي یو څرخکي جریان لري. یعنې په هرو څو مرحلو کې تکرار یږي. د همدې تحلیل په اساس مو یو شمیر وړاندوینې هم د هیوادوالو سره شریکې کړې چې په هغوی کې یوه وړاندوینه دا هم وه چې اشرفغني و د ده شراکتداران به هیڅ کله دې ته آماده نه سي چې واک په رسمي ډول چا ته وسپاري ځکه چې ډیر ستر خیانتونه او جعلکاری یې کړي دي او واک تسلیمونکی به مجبور یږي چې د خپل مسئولیت د لیري کولو لپاره دا خیانتونه رسوا کړي. دا چې پر امیر شاه زمان باندې د کودتاه راهیسي واک یا په میراثي توگه لیردول سوي دی او یا هم د کودتاه یا انقلاب د لاري، علت یې هم دا خبره ده. نور که موږ پر دې موضوعاتو باندې لیکنو ته ادامه پیدا کړو نو زموږ خبري به هم تکراري وي او تکراري خبري خپل معنویت او مفهوم د لاسه ورکوي. دا چې دا سترونه لیکل کیږي، داسې ښکاري چې دا لیکنه به د دې لړۍ وروستی برخه وي. موږ فکر کوو چې د لیکنو په دې لړۍ کې مو د افغانستان د مظلوم ولس د ناورینونو ټول اړخونه په ډیر دقیق ډول څیړلي دي. که چیرې دا لیکنې د هغه نیتو سره یوځای تالیف سي، په کومو نیتو چې خپلو مخاطبینو ته د ای میل د لاري لیرل سوي دي او د لیکنو مخکیني او وروستي حالات سره پرتله سي هر لوستونکی خپله قضاوت کولای سي چې زموږ ستونزي څرخکي جریان لري او د څرخ څخه د وتلو لپاره موږ یو فوق العاده قوي حرکت او په ظاهره دهدف سره تضاد لرونکي هڅي ته اړتیا لرو. کټ مټ د هغه لامبوزن په شان چې کله په څرخ کې راگیر سي، نو د اوبو تل ته تللو او د اوبو لانې د څرخ د ساحې څخه د وتلو هڅه کوي. موږ افغانان اړتیا لرو چې د تیرو څو سوو کلونو سیاسي او مذهبي ساختارونو شکل ته تغیر ورکړو، د سیاسي او مذهبي رهبري لپاره د قابلیتونو، مسئولیتونو او امتیازاتو یو داسې چوکاټ جوړ کړو چې په هغه کې د رهبر او پیرویانو متقابل مسئولیتونه او حقوق په متوازن ډول تشریح سوي او هغوی ته د رهبران او پیرویانو پابیندي موجوده وي. څوک چې مسئولیت په پایله لرونکي توگه سر ته نه سي رسولای یا پر سر بیږیږي، باید کور ته ولاړ سي او موقف د بل یوه اهل و قابل انسان لپاره پریري. که موږ په کښته سویه زړه وړ، با استعداد او ژمن سیاسي رهبران رامخته نه کړو او د هغوی سره د اصولو په چوکاټ کې په کلکه ونه درېږو، په ملي کچه مخلص او لایق رهبران یوازې زموږ ستونزي نه سي را حلولاى. که نه هغه دی د حامد کرزي په شان لایق او پوه سیاستمدار ۱۵ کاله شا و خوا دا هیواد اداره کړ، لاکن زموږ ملي ستونزي بیا هم پر ځای وې. ملا برادر اخوند اوه و اته کاله د دې لپاره سیاسي مبارزه وکړل چې هیواد د کورنۍ جگړې څخه وباسي، د طالبانو تحریک د استخباراتي اغیزو څخه ازاد کړي او صلحه راولي او نړۍ هم په ظاهره او ځینې نړیوالو رهبرانو لکه ډونلډ ټرمپ تر ډیره حده په رښتیا سره مرسته هم ورسره وکړل خو بیا هم فاسد ډیموکراتیک نظام د جگړې په پایله کې سقوط سو او د تیر نظام د فسادیانو سره اړیکه لرونکو فسادگرو تر واک لاندې یوه مطلق العنانه ډیکتاتورې (چې د نامعلوم ډیکتاتور لخوا رهبري کیږي) رامنځته سول، دا ټوله په داسې حال کې چې په دواړو نظامونو کې د ټیټې سويې خلگ او ولس پر یوه دایمي صلحیزه تگلاره صلاح سوي وه. خو موږ امریکایانو او د نړۍ نورو ملتونو ته ځکه شرمنده نه یو چې د صلحي په پروسه کې د دوی د دولتونو اوردمهاله او پرمصرفه ښکیلتیا له کبله د دې پروسې په ناکامي او د هغه څخه راپیښې شرمندگي کې دوی زموږ سره شریک دي. په افغانستان کې د ولسواکي د قیام د هڅو ناکامي په حقیقت کې ټولې نړۍ د ولسواکي ناکامي ده. لکه په افغانستان کې چې د کمونیزم شکست په ټوله نړۍ کې د کمونیزم په ماته منتج سو، همداسې به په افغانستان کې د ولسواکي نظام ماته په نړۍ کې د ولسواکي د ماتې پیښخیمه وي او دا ناکامي به په قوي احتمال سره د لیري اسیا هغه ټولنو ته سرایت کوي چې د چین او امریکا تر منځ فاصل حد تشکیلوي. د دې تر څنګ هند، پاکستان، بنگله دیش او نورو هیوادونو زورور به هم دا پلمه جوړه کړي چې ډیموکراسي نور ناکامه ده او د چین او روس د بلاک د تقویې لپاره به ورته نظامونه په خپلو هیوادونو کې تشکیل کړي. د افغانستان اصلاح پالي، راسخ العقیده

مسلمانان او د ولسواکه نظام پلويان د غربي بلاک څخه پيسې نه غواړي، فقط دا ځني غواړي چې په افغانستان کې دې د ولسواکي د دښمنانو د ملاتړه څخه خپل دولتونه او د هغوی استخبارات راوگرزوي. دوی به خپله مبارزه ژوندی ساتي، که څوک مرسته ورسره کوي او که نه. د ټول افغانستان، نن ټکي اسيا، لر او بر او په پای کې بالخصوص د بېنوا وېبپاڼې څخه مننه کوو چې زموږ ليکنې يې په خپلو پاڼو کې خپرې کړې. په دې لاره کې د جناب خالد هادي صاحب ملاتړ ډير زيات د ستاينې وړ دی. که څه هم په دې ليکنو په ځينو ځايونو کې به د غلطو معلوماتو، انساني احساساتو او سطحي فکر اغيزي محسوس سوي وي، چا ته ژړا، چا ته بنيرا او چا ته بنکنځل ليکل سوي وي خو په مجموع کې د توان تر حده (د يوه انسان، يوه مسلمان، يوه پښتون يا افغان په صفت) بې طرفي مدنظره ساتل سوي وه. دا چې اوس هم د افغانانو سرنوشت د پرديو استخباراتو د جاسوسانو په لاس کې دی. داسې استخبارات چې د يوې واحدې مافيا د گټو لپاره د خپلو دولتونو په سترگو کې هم خاوري اچوي. زموږ دغومره وس دی چې د دې هيوادونو سياسيونو ته ووايو چې په افغانستان کې ستاسو فقط يو ډول مداخله ستاسو د ملتونو په گټه ده چې دلته مسئوليت پزيره خلک د يوه مسئوليت پزيره سياسي نظام پر تاسيس او بقاء ورکولو باندي وتوانوئ. خو دوی زده کړه نه کوي. که امريکايانو عبرت کولای د پرل هاربر د واقعي څخه به يې کړی وای چې پایله يې د دوی د ملي ادرسه څخه د جاپان پر دوو ښارونو باندي د اټوم بمونو اورول وه. د دې دواړو غميزو مسئولين هغه خلک وه چې د جاپان نظامي رهبري ته يې پر پرل هاربر باندي د برياليو عملياتو لپاره اړين معلومات او تشويقي ورکړي وې. دا چې پر هغه موضوع چا تحقيق و نه کړ، بيا د ۱۱/۹ پېښه رامنځته سول. کله چې امريکا ديوالي سوې وه نو يهودو د جرمني پر ضد جگړې لپاره ډيري پيسې ورومنلې. د دې پيسو ډيره برخه هغه پيسې وې چې د ملتي نيشنل شرکتونو د تجارتي مداريتوبونو د لاري د دوی د اقتصادي جريان څخه غلا سوي وې. امريکايانو يهودو ته عسکر ورکړل. په پایله چې جرمنيانو شکست وخوړ او د شکست خورلي ملت په محاکمو کې د انصاف و عدالت پر اصولو هغه ملندي وهل سوي چې د نورمبرگ د محاکمو په نوم ونومول سوي. د دې سياسي ملندو په ترڅ کې رسمي دولتي مامورين د خپلو رسمي دندو او اومرو د اجراء په جرم په مرگ و دايمي حبس محکوم سول. امريکايانو کولای سوي چې د نورمبرگ په محاکمو کې د عدالت پر اصولو باندي د ملندو وهلو مخه يې نيولې وای. شايد امريکايانو دا فکر کړی وي چې دا د يهودو او جرمنيانو خپل منځي موضوع ده. حال دا چې امريکايان او جرمنيان دواړه د اروپايي سپين پوستکي نژاد خلک دي. د جرمني عدلي نظام تر ننه پوري د دې غميزې څخه قد نه دی ساز کړی. د نورمبرگ د محاکمو احمقانه پريکړې په جرمني کې معيار وگرزیدلي او نن ورځ موږ پر جرمنيانو باندي اتکاء کولای سو چې تر ټولو احمقانه قوانين وضع او نافذ کړي. نن جرمني په نړۍ کې يوازينی هيواد دی چې هلته يوڅوک پر خپلې ميرمن هم جنسي تيری کولای سي..... موږ هم تر يو وخته په دې مفکوره وو چې امريکايانو ته رښتيا هم هيڅ اړتيا نه وه چې د نورمبرگ په محاکمو کې د انصاف او عدالت پر بنسټيزو اصولو باندي روان جنسي تيري مخه نيولې وای. خو زموږ مفکورې هغه مهال تغير وکړ کله چې د امريکا يو سپين پوستی پوليس افسر ډيرک چاوون د خپلې دندې د صادقانه اجراء په جرم په خود امريکا کې محاکمه او د نورمبرگ د محاکمو په شان فرمايشي انصاف ورسره وسو. تر کومه پوري چې د تور پوستو او سپينپوستو موضوع ده؛ هر امريکايي پوهيدلای سي چې د امريکا د کورنۍ جگړې راهيسې د تورپوستانو د حقوقو موضوع د يوه داسې سازمان لپاره يوه سياسي وسيله ده چې په امريکا کې د بهرنيو عناصرو د گټو ساتنه کوي. دا سازمانونه د خپلو اهدافو لپاره هم سپين پوستي او هم تورپوستي استخداموي. خو دا حقيقت پر خپل ځای ثابت دی چې امريکا ته راوړل سوي تور پوستي مريان هغه مهال د لمړنيو حقوقو څښتنان سول چې کله د غير امريکايي تاجرانو د کښتيو څخه راشيوه سول او د امريکا پر ځمکه يې لمړی گام کښيښود او دوی ته د دې حقوقو ورکونکي بل څوک نه وه، هم دغه سپينپوستکي امريکايان وه او دا چې نن ورځ د امريکا تور پوستی د نړۍ د بلي هري برخې تر تورپوستي ډير ښه ژوند لري. په هر صورت زموږ استدلال په دې کې وو چې په امريکا کې د تور او سپين اختلاف تر ډيره حده منفعله پدیده ده لکه د افغانستان داخلي جگړه چې اوس ورځ تر بلي د يوې منفعله پديدې په توگه ښکاره کيږي.

په مجموع کې ټوله افغانان د سياست سره کار لري. هر انسان خپل د ځان او کورنۍ مادي او معنوي اړتياوي د ټولني څخه پوره کوي او ټولنه د سياست د لاري اداره کيږي. سياست زموږ د ټولنيز ژوند حياتي جزء دی لکه د يوې بوټي لپاره چې خاوره، اوبه او هوا د هغه د ژوند چاپيريال يو مهم جزء ده. هر هغه زهرجن عنصر چې اوبه، هوا يا خاوره ککړوي؛ بالاخره دا ضرر طوعاً او کرهاً تر دې بوټي پوري رسيدونکی دی. نړيوالي مافياوي هم زموږ په ټولنيز چاپيريال کې سياست، تجارت، فرهنگي اړيکو او داسې نورو کې تغيراتو راوستلو سره زموږ د ژوندانه چاپيريال د يو شمير بشري ټولنو لپاره مفيد او ځينو نورو لپاره زهرجن گرزوي. په ټولنه کې چې د هر څومره د يوه وگړي قدرت، ثروت، اثر و رسوخ لر وي هغومره يې سياست ته اړتيا زياته ده. ځکه چې د يوې ټولني د ټولو سياسي پريکړو منفي اغيزي هغه څوک زيات زيانمن کوي چې تر ټولو بې وزله، غريب، مفلس او کمزوری وي. بناً په سياست کې بايد هغه څوک پانگونه وکړي چې په بل هيڅ شي کې يې پانگونه نه وي کړي او په ميراث کې ډير څه نه وي ورته پاته. همدا خلک بايد لاسونه سره ورکړي. د مليونونو په شمير سره يوځای سي او سل سل روپۍ د کاله حق العضويت سره واچوي او ستر، ستر گوندونه جوړ کړي، د ټولني د مشرانو او چارواکو لپاره مسئوليتونه وضع کړي، د تقرر معيارونه تعين کړي، پر ملي سياسي، اقتصادي او مالي پاليسيو او اصلاحاتو توافق وکړي، د ټولټاکنو غوښتنه وکړي او د خپلې خوبښي مشران قدرت ته ورسوي څو دا خرستمست وزيران، واليان، ولسوالان او قومندانان کيزه او د ولس پر

خدمت يې مامور کړي. تر کومه ځايه پوري چې د الهي شريعت موضوع ده. الهي شريعت ۱۴۰۰ کاله وړاندي مکمل سوی دی، د پيغمبر اکرم ص لخوا عملاً بشریت ته بنودل سوی دی او د امام اعظم صاحب رح او د هغه د مخلصه شاگردانو لخوا يې اصول بشپړ تدوين سوی دی. د يوه معقوله او منتقي خبره ده چې اوس باید هغه اسلامي شريعت په تدوين سوي شکل موجود وي چې په قرآن او نبوي ص ويناوو کي علم ورته ويل سوي دي او حصول يې پر هر مسلمان نر او بنځه باندي فرض کرل سوی دی. اصولاً بايد په مور کي مفتي، شيخ، پير، ستر عالم موجود نه وي چې مور ته هغه مهال د دين يو اصل يا امر راته وښيي چې کله مور د يوچا سره په يوه تجارتي يا ټولنيزه معامله کي په دعوه يا جنجال واورو. دا يوه خطرناکه خبره ده او زموږ د ټولني ۹۹ فيصده ستونزي د همدې مخفي شريعت يا قانون څخه سرچينه اخلي. پټ يا نامعلوم قانون د پټ اور په شان دی. هغه مهال په خبريرو چې پښه مو راوسوځي. زموږ په ټولنه کي د همدې يهودي مافيانو سيمنزي ايجنسياني دي (دارالافتاوي، پيران، شيخان، اختزاده گان، سيدان، قريشيان، حجت الاسلام، حجت الحجت، ولي عصر، اغا خان و داسي نور او نور) چې دلته يې د ديني او ټولنيزو اصولو تعين او تطبيق يې په خپل لاس کي اخيستي دي او خپلواک انسانان يې خپل مريان گرزولي دي. که مور غواړو چې منحيث د يوه ولس پايښت ولرو، بايد دا عناصر او د دوی فعاليتونه د څار لاندي ونيسو او د دوی د خود سري د مخنيوي لپاره داغسي منظم او متحد سو لکه دوی چې په خپل منځ کي منظم او متحد دي. په تير نظام کي هم سادات وه چې د ځايي باعزت قبيلو خلکو کورونه يې بمبارول او چاپي يې وروړلې. په اوسني نظام کي چې هم د يو چا و کور ته د شپي چاپه ورسې او څراغ پسي واخلو وايي چې د فلاني سيد په راپور يا غوښتنه دا چاپه ورغلي وه. والي خبر نه وي، قومندان امنيه خبر نه وي، نفرو يې د آب و د عزت سړی بيولی وي او تر مرگه يې وهلی او بي عزته کړی وي. زموږ د تير رژيم قومندانان اوس په گلستان و وزيرستان کي بنديان دي، او مور په خبر لانه يو. دا نړيوالي مافياوي عملاً اخته دي، زموږ د نسلونو او ټولنو بيخ او ريښې وهې. دا سي آی اي، بليک واټر، اکادميا، آی ايس آی، کي جي بي، موساد، برت و لغت دا ټول تنها نومونه دي. که سي آی اي په افغانستان کي واقعي حضور لرلای نو دا خو د امريکا رسمي استخباراتي اداره وه، ولي د افغانستان د روسي اشغال په پيښي کي پاته راغل؟ دلته په کندهار کي دا عربو د ۱۱/۹ څخه شپږ مياشتي او کال تر مخه ويل چې پر امريکايانو باندي به داسي ستر بريدونه وکړو چې خپل مري به تر هفتو هفتو نه سي ټولو لای. لکن سي آی اي نه سول په خبره. کله چې ۱۱/۹ پيښ سو بيا يې د څو ساعته په جريان کي د اسامه ويډيو پيدا او خپره کړل چې په هغه کي اسامه د دي پيښي د پلاننگ په اړه خبري کوي او د رويه يې ثابتيري چې دا کار د ده وو. دصلي په پروسه کي ملابرادر اخوند اخته وو او د طالبانو ټول پروگرامونه او پلانونه يې پر مخ بيول لکن د واکمن کيدو وروسته به د طالبانو د حکومت تشکيل او جوړښت څنگه وي او څوک به پکښي وي، دی نه وو په خبر خو اشرف غني پدريالته پخوا لا په خبر وو. اشرفغني د تگ څخه وړاندي په يوه جتانه (اشرفغني اصلاً جت دی او داسي ويل کيري چې اجداد يې بيزووانان وه) تقرير کي دا وړانديونه وکړل چې نه غواړي چې افغانستان دپاکستان حقانيه مدرسه ته ورپريردي. او دا لمری ځل نه دی چې په نړيوال فورم کي د افغانستان په اړه رسمي تصاميم يو ډول نيول کيري او عملاً بل څه پيښيري. هر شخص چې خپل موجود عقل په کار واچوي، په نړيواله، سيمنيزه او ملي کچه د رسمياتو تر څنگ غير رسمي موازي شبکو د موجوديت څخه انکار نه سي کولای. ۳۰۰-۴۰۰ کاله دومره زيات عمر نه دی چې د يوه ولس د ملي حافظي څخه پنهان سي. لکن نن مور په رسمي ډول نه يو خبر چې د هيواد ملي بيرغ هغه د تاسيس پر مهال څه ډول وو. د هغه وختو ملي خزاین او شتمنی څه سوي. هغه د احمد شاه بابا د وختو په لکهاوو ميله لرغوني وسله څه سول او حساب يې اوس ولي نسته؟ دا حساب بايد همدا نن د اوس عصر د چارواکو سره وکړو. که دوی راته ووايي چې نه يو خبر، اتومات دا پوښتنه راپورته کيري چې د ملي شتمني د ثبت او راجسټر سيستم نلری؟ دوی به وایي چې یا. بيا به ورته ووايو چې اوس يې جوړولای هم نه سئ، دوی به وایي چې یا. مور به ورته ووايو چې مور به په هيواد کي اعلان وکړو چې څوک داسي سته چې د ملی ستمنيو د ثبت راجسټر او دوامداره نظارت سيستم د ځانه سره تيار ولري. که يو څوک پيدا سو، هغه به مشر کړو، دا اوسنی پيری صفته ملا هيبت به رخصت کړو او گور ته به يې واستوو (پاته دي نه وي چې د جنازي لمونځ، غسل، تکفين او تدفين يې د ټولي نړی پر مسلمانانو باندي پور پاته دی). کله چې د لوی احمد شاه بابا د رهبري لاندي يوه پياوړې اسلامي پښتني امپراتوري تاسيس سول نو د جنوبي افغانستان سډو زيو، محمدزيو، پوپلزيو، بارکزيو، علي زيو، نورزيو، اسحاقزيو او ځيني نورو پښتانه قومونو په سياست او د اردو په تشکيل کي مرکزي برخه لرل. بيا چې لوی احمدشاه بابا دا امپراتوري پراخه کړل د زابل او غزني غلجي قبایل، د بلوچستان بلوڅ قبایل، د سند او پنجاب قومونه او نور پښتانه قومونه يې په دي تشکيل کي راشريک کړل. لوی احمد شاه بابا د امپراتوري مروج ظالمانه اصول مات کړل چې د ناقلو اقليتونو اقتدار او وده يې په ټولنه کي تشويقول. ده خپل سياست د ځامپښتو اکثریتی وکړو د اقتدار او ټولنيزي ودي پر پاليسي راوگرځاوه. ده به په هر ځای کي داسي کسان پر لورو موقوفو پريښودل چې خپلو خلکو ته به وفاداره وه او خپل خلگ به پر راټول وه لکه د سند حاکم او د بلوچستان مير نصير خان نوري، حال دا چې نورو همعصرو او پخوانيو امپراتورانو به ځان ته وفاداره داسي چاپلوس او بوټ پاک خلگ پر ځای ميشتو خلکو مسلطول چې د ځای ميشتو خلکو سره به يې هيڅ اړيکي نه لرلې. د امپراتور لپاره د هغوی پر لوټلو او چور کولو تل اماده وه. لوی احمد شاه بابا ته چې کله د هند پښتنو نوابانو څرگنده کړل چې دوی نور د پښتونخوا برخه ځانونه نه بولي بلکه دوی اوس هندوستانيان دي او د هند په استازيتوب د ده سره تعامل کوي. هيڅ يې زړه زهير نه سو. هند يې د خپلواک

او مستقل هیواد په صفت په رسمیت وپېژندی او دا پېشنهاد یې ورته وکړ چې هغه یو غیر پښتون نواب د ځانه سره پښتونخوا ته بوځي چې په راتلونکي کي د هند پښتنو نوابانو ته گواښ پېښیدای سواي. خو هغوی ورسره خوبه نه کړل. د هغه وروسته د هند څخه د پښتنو د واک کمبله تولید یوه تصادفي پېښه نه وه. د افغانستان په شمال کي د روسي سلطنت لخوا د اسلامي ایالتونو خورل کیدل هم یوه طبعي پېښه نه وه. دا ټوله د نړیوالو یهودي او کلیسایي مافیانو لاسپوڅو شیعې او صوفي فرقو مخفي فعالیتونه وه چې زموږ ټولني یې داسي د زوال سره مخ کړلې. د جلال الدین بلخي د پېرویانو مولویه فرقه چې شراب، فحشاء او سرود یې د اسلام جزء گرزولي دي دا ۲۰ کاله یې د بهرني کافرانو په مټ پر مور حکومت وکړ او مور یې په بشپړ بي رحمي سره وژلو. چې کله امریکایانو د دوی د نظامي ملاتړه لاس واخیستی، کرار پر خپلو کورونو راته کښیښتل زموږ مشران ولاکه داسي بولي چې زموږ انسانان یې راوژلي دي. چې پسونه در ووژني لا یو حساب ورسره کوي چې مالي تاوان دي رارسولی دی. نن چې په اهل السننت والجماعت مسلمانو کي د تفرقي یوه بله سلسله د اهل حدیثو په نوم پیل سوي ده، چې د فتنه انگیزی ټوله سرچینه یې د احادیثو هغه شپږ کتابه دي چې د اسلامي تاریخ د غیر معروفو لیکوالانو لخوا تصنیف سوي او اوس حتی د احنافو د مدارسو یو لازمي جزء گرزیدلي دي. دا ټوله د بشر په لاس پلان سوي پدیدې دي چې مور یې دفع کولای سو. کیدای سي چې د لوی احمد شاه بابا مړینه طبعي نه وي. مور باید هیر نه کړو چې د لوی احمد شاه بابا، وزیر اکبر خان او علامه سید جمال الدین افغان مړینه د موجوده معمولي رنځ یا زخم په ناسور اوښتلو سره پېښ سوي دي او په دي پېر کي داسي زهر و موجودیت جوړتیري چې پر موجود زخم باندي کارولو وروسته به یې هغه په ناسور واړوی. نن چې د هغو قومونو او قبایلو حالت ته گورو چې د لوی احمد شاه بابا او د سدوزو په واکمني کي د سیاست مرکز او محور وه، واقعاً ژړا پر راځي. جاهله، بی سیواده او غیرالله ته د معنوي فیض په طمع ناست..... او دا چې تاجک، اوزبک او هزاره اقلیتونه چې د بهر څخه هیواد ته راکډه سوي وه او د زمیانو په توگه یې ژوند لاره، په تدریج سره دومره پیاوړي سول چې ځانگړي ملیشي یې پیدا کړي، د ملي استخباراتو هستي یې اشغال کړي، د هیواد تر ۹۰٪ ډیر اداري واک یې پوخ په قبایله خپل کړی وو او هغه پاته ۱۰٪ ونډه یې هم هغه پښتنو ته ورکړي وه چې د خپل پښتون ولس او د هغه د فرهنگ سره به یې نفرت لاره. ایا دا هر څه تصادفي پېښ سول چې د دي هیواد واکمنان گدا او گدایان واکمنان سول؟ ایا اوس هم باید دا د ذلت آمیزه زوال د الهي مشیت په بللو نوش جان کړو. حال دا چې مور هغه ملت یو چې کله چنگیز د الهي عذاب په بللو سره د عرب او خراسان ولسونو خپل تقدیر په توگه ومانه، مور ورسره وجنګیدلو او د چنگیزیانو لپاره الهي عذاب وگرزیدلو. په درسته نړی کي هیڅ ولس دومره په میرانه او بریالیتوب سره چنگیزیان مات نه کړل لکه مور چې مات کړل. او نن و دی سیکسورکرانو ته تسلیم سو؟ اوس د داعش په نوم د یوه بل ستر فساد برغونه پورته کیري او د پنجشیر لغریان یې د فرانسې څخه ننګه کوي. د صفر په قطعاتو کي شامل سوي زموږ لغریان او لندغر هم سره راغونډیري او د افغانستانه څخه هم هغه زاړه مور آزاره، پلار آزاره او همسایه آزاره اوباشان پاکستان ته اوړي او د داعش صفوف تقویه کوي. لاکن دا د خره ایال په دي نه پوهیري چې د داعش عودت د څه په معنا دی؟ دلته داعش د پخواني شمالي ټلوالې په څیر د یو ساختار را منځته کول دي چې جگړه په پښتنو وکړي او د اقلیتي ټوپکسالارانو د واکمني راژوندی کولو لپاره د یوې وسیلې کار ورکړي. ایا د هغه پښتنو سرنوشت مور هیر کړ چې دا ۲۰ کاله وړاندي د ټلوالې د لاسپوڅو په صفت پر طالبانو باندي راغلل. څه سول؟ خاکریزوال دی څه سو؟ ملا نقیب اخوند دي څه سو؟ د نور ولایاتو دا خو نه یو خبر د کندهار او هلمند د ټوپکیانو مشران خو ټوله همدې ټلوالې په توسط دینه ولاړل. عبدالحمید جان ټوله عمر د جمعیت گوند چوپړوالي وکړل خو د بالاخره هم دي سازمان د پغمان د سیکسورکرانو سره د ټکر وهلو په جرم د سگوانې په میدان کي وواژه. حال داچې دده په خپل ارغنداو کي هغوی لوچکي ورسره کړي وه. څه ضرور چې سر دي نه خوریري، داغ ولي پر اېردی؟ زموږ پښتنو قبایلو مشرانو ته څه پېښه ده چې د خارجي مافیانو د پلانونو او دسیسو برخه گزري، حال دا چې ښه پوهیري چې د هغوی پایلې د اسلام او پښتنو لپاره او خپله د دوی لپاره مرگوني عواقب راوړي. دلته په کندهار کي د ځینو مشرانو کارکردګي بده نه ده، تل یې د ټولني په دفاع کي قربانی ورکړي دي. ځیني نور مشران هم بد نه دي، که په ملي چوکاټ کي د قربانی څخه ډډه کوي خو حد اقل خپلي قومي گټي پېژني. چې یو ورور دي خپل خر د اوبو ایستلای سي او تا ته اړ نه وي، دا هم خیر دی چې تا ته یې گټه نه درسیري خو په مصیبت یې سترې نه یې. پاته سول دا ځیني نور قومونه؛ چې بیخي په پښه تړلي شنه دي. کله چې په سیاسي پروسه راګډ سي لکه د خرو رمه چې په ناور ورګډه سي. د خپل څښاک اوبه خروي. تر کومه پوري چې د زابل او غزني د غلجو او نورو پښتنو قبیلو موضوع ده، د کندهار، هلمند، فراه او ارزگان د قومونو په نسبت یې ټولنیز وضعیت یوڅه ښه دی. تعلیمي، اقتصادي او ټولنیز ساختار یې هم ښه دی خو په سیاسي تعامل کي د نورو پښتنو قومونو څخه هم په بدتره حالت کي ژوند کوي. دهغوی مشران هم د کابل محوره استخباراتي او مافیایي شبکو تر اطاعت لاندې ژوند تیروي. نور باید راولاړ سو خپل سیاسي جوړښتونه اصلاح کړو. خپلو ملکاتو، قومي مشرانو، مذهبي مشرانو سره کښینو چې راسی خپل عمل او وینا د اسلامي شریعت تابع کړی. دا په مساجدو کي چې سجدي کوو او د جمعي د ورځي اجتماعي جوړوو. دا ډری نه دي. اسلام یو برحق دین دی. خدای پاک ۷ په واقعت کي سته او د مرگ وروسته به مو ژوندي کوي او حساب به راسره کوي. ملا حسنه، ملا یعقوبه، سراج الدینه او انس حقاني، سهیل شاهینه او زبیح الله مجاهده، ملا امیر خان متقي و عبدالسلام حنفي و عباس ستانکزیه؛ د دي جفاوو حساب به ورکوی چې د خدای پاک ۷ په مقابل کي مو دا غیر رسمي قوتونه په خدایي نیولي وه

او مومنان مو په کليمه تير ايستل. دا صحيح دی چې اوس دا يو نړيواله پدیده ده چې ځای مېشتي خلگ د علم، حکومت او اقتصاد څخه ليري کيږي او پردي ناقلين پر دوی باندي مسلطیږي. امریکايان، کانادايان، جرمنيان، فرانسويان و نورو ونور سر نه ورسره خلاصوي، مور ولي سر ورسره خلاص کړو، لاکن دلته استثناات هم سته. ډير ملتونه دي چې د بهرنيانو قبلولو پالیسي پر ضد راپورته سوي دي. د نړی ځای مېشتي ولسونه اوس د رابيداره کيدلو په حال کې دي. کيدای سي چې ډير ژر د ټولي نړی بانفوذ سياسي رهبران په پاکستان او افغانستان کې د ځانمرگو د روزني مخفي منظم پروگرام منفي عواقب درک کړي او په دې دوو هيوادونو کې د مسؤليت پذيره حکومتونو د ټينگښت چاري په خپله گټه وېولي. خو مور بايد يوازي د الله تعالی ټ په وړاندي خپل مسؤليت احساس کړو او د نړيوال بشريت ضد پديدو لکه مخدره توکي، ځانمرگو روزنه، مرموزه مخفي مليشي جوړونه و داسي نورو په ورکولو کې خپل امکانات په کار واچوو. هغه خلگ که د طالب په چوکاټ کې وي او که د تير رژيم په چوکاټ کې چې په ماضي کې يې د القاعده او ځانمرگو په پروسه کې لاس لرلی وي، بايد پر کورونو يې کښيښو. پر دوی باندي مور شرعي لاره لرو. د دوی مخفي معاملاتو مور د نړی د منظمو ځواکونو پر ضد وتړلو او دوی خپله راڅخه وتښتيدل. بيا يې زموږ ځوانان خطا ايستل او د ځانورزي په عملياتو کې يې کارول حال دا چې د بهرني اشغال د خاتمي لپاره تنها سر خلاصيدلو ته اړتيا وه او بل د افغانستان طالب مجاهدينو د پرمختللي چريکي تکتيکونو دلاري ثابته کړل چې د دوی مقاومت تنها و ځانمرگو ته محتاج نه دی. بهرني نيواکگر او د دوی د کرايي مليشي د هيواد اطرافي ولسونو يومخيز مقاومت مات کړل، نه د آی ايس آی او حقاني شبکې ځانمرگو. په حقيقت کې هم دا ځانمرگي وه چې بهرنيانو ته يې په افغانستان کې د جنگيدلو لپاره اخلاقي جواز ورکاوه. استراليايان اوس هم کله کله د هغه پنځه کلن يا شپږ کلني ماشومي انجلې د ځانمرگي ويديو په ټولنيزو رسنيو کې پورته کوي چې په ارزگان کې پر يوه استراليايي ژورناليسټ باندي وسول. دا د ټوله ارزگان د ولسونو لپاره شرم او فضيحت دی چې په خپلو ماشومانو باندي يې بمونه تړل، د دې لپاره چې ملا يعقوب وزير دفاع سي او د حقاني شبکې سره يوځای د پنجشير صلاحوي پر پاکستان وپلوري.

تر کومه پوري چې د افغانستان موضوع ده، نور به هر څه خدای خير کړي، يوه خبره چې ثابته سوي ده هغه دا ده چې دلته دوه حکومته پرله پسې سره راغله چې يو د افغانستان اسلامي جمهوريت وو او بل د افغانستان اسلامي امارت. يو د مکتبونو او پوهنتونونو څخه خپل پيرويان استخدامول او بل د مدارسو او دارالعلومونو څخه. د دواړو رهبريانې د نامعلومي مرجع لخوا ټاکل کيږي او د نامعلومو موخو لپاره په ظاهره جگړه او په پټه همکاري سره لري. د دواړو خواوو مشترکه گټه د افغانستان ملي عوايد دي. د دواړو خواوو بي انصافه مشران په خپل منځ کې اړيکي سره لري او انصافداره مشران په خپلو صفوفو کې سرگردانه دي. د دوی سره بيا د نورو هيوادو بي انصافه چارواکي په همدې عوايدو کې د ونډو لرلو په حساب ورسره همکاره دي. اوس که په امريکا کې د امريکايي ولس په رايو باندي کامياب سوی ولس مشر موجود وای نو په افغانستان کې به يې هم داسي ولس مشر خوښ کړی وای چې د افغان ولس په واقعي رايو کاميابه سوی وي. دا چې په امريکا کې د پوستي د بکسونو څخه راوتلو رايو ولس مشري ته رسولی وي خود به د افغانستان د ۳۹ مليونه ولس څخه د ۱/۵ مليونه رايو ولاړ نامشروع نظام په ملاتړ د افغانانو کورونه او دوکانونه مېباروي. تر څو چې افغانان په خپل منځ کې د سياسي حقوقو د حساب کاته وانه چوي دا قصي به داغسي رواني وي. زموږ په کليو او ښارونو کې د پرديو اجيران يو پر بل خطايي ټکان کوي تر منځ مور عوام پکښي وژل کيږو، د وطن اصل څښتنان گوتي په غوږو کې لکه ښځې په کورونو ننوتلي ناست وي. آخر به اعلان وکړي چې مور په خپل منځ کې سره وجنگيدلو، يو پر بل نه سواي غالبيدلای نو دا ملک سره د امالو او خلگو نيم زموږ او نيم د دوی دی. جاهل او ناپوه د دې مسائلو په عمق پوهيدای نه سي او د سيواد او علم زده کړي ته د ماشومتوبه څخه تر سپينورتوبه پوري دوی وخت نلري. د يوه او دوو نفرو پوهي د ۹۸ و د ۹۹ نفرو جهالت جبرانولای نه سي. نو که غواړو چې دا هيواد وساتو او پرمختگ ورکړو او تازه پر واک راغلي لوچگانو، د واکه پرزيدلو لوچگانو او واک ته په هيله لوچگانو څخه د يوه مخه ځانونه خلاص کړو بايد پر سياسي اصلاحاتو ټينگار وکړو. زموږ سياسي تصاميم بايد داسي سياسي گوندونه ونيسي چې معلومه اساسنامه، معلومه مرامنامه او معلوم سياسي پروگرام ولري او زموږ په بانکونو کې مليونونو افغانی د خپلو اعضاوو په حق العضويتونو راټولي سوي مالي سرچيني ولري. نور بايد مداريان او لغزيان زموږ د سياسي تصميم نيوني د پروسې يوه مطلق برخه پاته نه سي. د پارلمان، مشرانو جرگه، ولايتي شورا، ولسوالي شورا او کليوالي و ناحيوي شوراوي چې نه وي دا څه معنا؟ معنا دا چې چارواکی نعوذو بالله بلاتشبيح خدای! دا ۱۴۰۰ کاله راهيسي مولود شريف په دوشنبه وو. د نوي نظام جواسيسو سه شنبه ته وراوه. دا څه معنا؟ معنا دا چې سبا به لکه د بعثت څخه وړاندي کفار چې حرامي مياشتني به يې د حلالو مياشتو سره اړولي، دوی به هم اخترونه او روژې سره اړوي، د حلال او حرام موقوفونه به سره اړوي. د مخنيوي څوک به يې نه وي. چې ولسواکي نه وي خو ښکاره خبره ده چې زورواکي به وي او د نړی زور د اسلام دښمنه کفارو په لاس کې دی. که د افغانستان خلگ نن د ولسواکي د حقوقو تيريزي نو معنا دا چې تر خپل اسلام به هم تيريزي، تر خپلي پښتو به هم تيريزي او او د خپل غيرت او ناموس به هم تيريزي. اوس لا سر وخت دی د ملت اکثر غداران د غني سره يو ځای په چاپو سول، د طالبانو په صفوفو کې خاينان اوس لا دومره زيات سوي نه دي. يو څو محدود خاينان پکښي سته او هغه هم ټول معلوم دي. غویي پوست سوی دی، يوازي لکی يې پاته ده. چې ټول ملت يو همت لا بل وکړي د طالبانو د اسلامي تحريک د خپلي ټولني د ځوانانو د يوه سياسي حرکت په څير قبول کړي او په کابل کې پاته د تير رژيم د نسبتاً مخلص او نیک

نامه افرادو سره يو ځای د موقت حکومت د رامنځته کولو په غوښتنه او د استخباراتو د لاسپوڅو د واکه ليري کولو او سياسي اصلاحاتو په غوښتنه متفق سي، د راتلونکو زرو کلونو پوري به يې د خپلو راتلونکو نسلونو آينده تضمين کړي وي. مور بايد په سيستم او ميکانيزم کې د اصلاحاتو غوښتونکي سو، د اصولو، ضوابطو او قواعدو په وضاحت او عادلانه نفاذ ټينگار وکړو. پر شفافيت او سياسي واک پر مناسب وېش ټينگار وکړو، نه پر دې چې قومندان امنيه يا وزير يا ولسوال يا والي دي حتماً زما د قوم وي. د بيلگي په توگه په سيستم کې يوه اصلاح چې تنها دولتي مامورين مکلف سي چې مراجعينو ته خپل خدمات د يوه وخت په محدوده کې اړنیه کړي، او دولتي ادارې ولسي استازو ته جوابونوکي وگرزول سي، ټول اداري فساد به بشپړ ورک سي او په دولتي ادارو کې د فساد امکانات ورکول خپله د دې سبب کيږي چې غله نور د ماموريتونو شوق پرېږدي او مخلصو هيوادوالو ته لاره خلاصه سي چې د سالم رقابت د لاري و يوي ادارې ته راسي او د معاش په مقابل کې د ولس چوپړ وکړي. همدا لاره د پيغمبر ص او د هغه د خلفاء راشدينو رض ده چې په تعقيب يې مور د دنيا او د عقباء بشپړې خپلولای سو..... ومن الله توفيق!

X-----X-----X-----X